

[Albrechtsen]

Melchior udtrykte det, at angreb er det bedste forsvar. Det var den overskrift, et nyt forsvarsforlig skulle have. Hr. Arne Melchior påstår, at der med held kan føres krig i dette land. Danmark har så lille et territorium, og vi ved, hvad en sådan krig vil føre til; den vil føre til optrapning, den vil føre til atomkrig, den vil føre til selvmord, den vil føre til udslettelse, ikke bare for danskerne, men for alle mennesker på denne Jord. Og det er den type forsvar, hr. Arne Melchior indbyder Socialdemokratiet til at lave et nyt forlig om.

Jeg håber ikke, at Socialdemokratiet tager den opfordring op. I hvert fald har hr. Anker Jørgensen jo tidligere under den her debat klart tilkendegivet, at Socialdemokratiet ikke vil give regeringen en krone mere end i øjeblikket. Hvis regeringen så står fast på, at der skal være mere, ser det ikke ud til, at hr. Arne Melchior får særlig meget held til det.

Men vi kan frygte, hvordan det går med dette forsvarsforlig, når nu de borgerlige åbenbart lægger så utrolig megen vægt på at opnå det.

(Kort bemærkning).

Bilgrav-Nielsen (RV):

Det var også hr. Arne Melchiors indlæg, der fik mig til at bede om ordet.

Først vil jeg gerne sige til hr. Svend Auken, at når vi ikke flere gange er vendt tilbage til det problem, som jeg er enig med hr. Svend Auken i fortsat eksisterer, nemlig spørgsmålet om beskæftigelsen og spørgsmålet om betalingsbalancen, var det faktisk af hensyn til Socialdemokratiet. Alt, hvad Socialdemokratiet har foreslået igennem de forløbne fire år, har bidraget til at forringe forholdene på begge områder. Det er jo sagen.

Hvad havde Socialdemokratiet af meddelelse til overenskomstforhandlingerne for to år siden? Større overenskomster. Videre rammer. Hvad er det for ændringsforslag, Socialdemokratiet har stillet til finanslovsforslaget siden da, sidst i går? Det er forslag, som helt klart ville betyde øget ledighed og forringelse af betalingsbalancen.

Hr. Arne Melchior nævnte Det Radikale Venstres forslag om at begrænse militærudgifterne og mente, at det var udtryk for en antidansk holdning ikke at ville forsvare sig og noget, som befolkningen ikke kunne acceptere, og jeg ved ikke hvad.

Jeg påviste i går, at der i de danske militærbudgetter svømmer 500 mill. kr. rundt, som ikke kan anvendes, i hvert fald ikke til de formål, der er angivet på budgetterne. Der er for et par dage siden overført 190 mill. kr. fra budgettet for 1986, ikkebrugte beløb, til 1987. Der er fortsat 1.500 stillinger ubesat, og dette beløb, godt og vel 300 mill. kr., anvendes til krudt og kugler.

Var det virkelig et led i forsvarsforliget med Socialdemokratiet og regeringen, at man skulle holde 1.500 stillinger ubesatte for ad den vej at skaffe sig ekstra millioner, ekstra hundreder af millioner til materielanskaffelser f.eks.?

Jeg har nævnt dette med kasernerne. Nu er der jo en kamp i gang mellem forskellige folketingsmedlemmer om at bevare halvtomme eller heltomme kaserner. Det begriber jeg ikke. Jeg mener, der er penge at hente her. 600 mill. kr. kan med lethed findes uden at berøre det, som hr. Arne Melchior kalder forsvarets effektivitet.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Svar til fire korte bemærkninger a 2 minutter på 2 minutter giver 30 sekunder til hver. Det er svært at leve med, men jeg prøver dog.

Må jeg sige til hr. Svend Auken, at jeg var opmærksom på, at han omtalte de sociale forskelle, der er i samfundet. Det har der også været tidligere under andre regeringer, og dem prøver vi at – jeg vil ikke sige udligne, for vi skal ikke nivellere, men at hjælpe de svage bedst muligt. Det, jeg konstaterede, var bare, at der ikke var det helt hårde skyts. Det skal være fjernt fra mig at sige, at det er, fordi vi har fået ny socialminister, for regeringens politik har vel været lige positiv og bevidst på disse områder i hele den 4½ år lange periode, men det er dog glædeligt, at overtrykket af den debat er gået af.

Måtte jeg sige, at fru Pia Kjærsgaards forundring kan jeg dels ikke gøre noget ved, dels passer den mig udmærket. At jeg skulle være kommet med æselspark til de Radikale, kan kun en, der har været uopmærksom, påstå. Jeg roste og takkede de Radikale både i går og i dag. At jeg tillige påpegede, at der også på store lovgivningsområder havde været samarbejde med Socialdemokratiet, er vel